

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Alba a.s.**, se sídlem Levá 6/311, Praha 4, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2016, č. j. 5 A 174/2015 – 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností ze dne 3. 7. 2016 domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu a co navrhuje.

[3] Nejvyšší správní soud předesílá, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (zde Městského soudu v Praze) ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísné obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody směřující proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[4] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[5] Kasační stížnost ze dne 3. 7. 2016 uvedené náležitosti nesplňovala. Městský soud v Praze rozhodl o zastavení řízení proto, že stěžovatelka ani na výzvu neuhradila soudní poplatek za podanou žalobu [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“]. Stěžovatelka však v kasační stížnosti neuvedla nic, co by proti usnesení Městského soudu v Praze směřovalo.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 8. 7. 2016, č. j. 9 As 169/2016 – 28, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá usnesení Městského soudu v Praze (výrok III.). Zároveň byla poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pondělí 11. 7. 2016.

[8] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti tedy uplynula ve čtvrtek 11. 8. 2016. Požadované odůvodnění kasační stížnosti však nebylo do dnešního dne soudu doručeno.

[9] Lze tedy uzavřít, že kasační stížnost postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatelka nevyhověla výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud ji v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl bez věcného projednání.

[10] Vzhledem k tomu nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků. Poplatková povinnost je navázána jen na posouzení věci samé, respektive na zahájení jejího meritorního projednání; ostatně zákon o soudních poplatcích proto v § 10 odst. 3, věta třetí, stanoví, že v případě odmítnutí návrhu na zahájení řízení (zde kasační stížnosti) před prvním jednáním soud zaplacený poplatek vrátí. Za situace, kdy soud odmítá kasační stížnost bez věcného projednání, je proto rozhodování o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zcela nadbytečné.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu